

θά ἀπάντα μεγάλας δυσκολίας, τὰς ὁποίας οὐδὲ κἀν φαντάζεσαι.

Παρατήρησες, ὅταν θέλῃς νὰ πιάσῃς τίποτε, πῶς ὁ ἀντίχειρ πηγαίνει πάντοτε ἔμπρὸς, αὐτὸς μόνος ἐξ ἑνὸς μέρους καὶ ὄλοι σου οἱ λοιποὶ δακτύλοι ἀπὸ τὸ ἄλλο; Ἄν ὁ ἀντίχειρ δὲν συμπράξῃ, δὲν ἤξεύρεις τί νὰ κάμῃς τὴν χεῖρά σου. Προσπάθησε δὲ, διὰ νὰ δοκιμάσῃς, νὰ φάγῃς ἐν μόνον πινάκιον φαγητοῦ χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇς τὸν ἀντίχειρα, καὶ θὰ ἰδῇς πόσον ὥραν θὰ κάμῃς καὶ πόσον θὰ ὑποφέρῃς. Ὁ ἀντίχειρ εἶνε τοιοῦτοτρόπως τοποθετημένος, ὥστε δύναται νὰ εὐρεθῇ ἀντικρῦ ὄλων τῶν ἄλλων δακτύλων, κατὰ τὴν ἀνάγκην δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν ἀσφαλῶς καὶ σφικτὰ ὅ,τι δῆποτε πρᾶγμα, μικρὸν ἢ μεγαλείτερον. Εἶνε δὲ τελεία ἡ χεῖρ μας, χάρις εἰς τὴν ὥραιαν αὐτὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀντίχειρος, ἥτις δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ ἄλλα ζῶα, ἐκτὸς μόνον τοῦ πιθήκου, τοῦ πλησιεστέρου συγγενοῦς μας.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπίσης διαφέρει ἡ χεῖρ μας ἀπὸ τὸν πόδα μας καὶ ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν ζῶων. Ὁ ποὺς μας, τοῦ ὁποίου προορισμὸς δὲν εἶνε θεβαίως νὰ συνάξῃ μῆλα καὶ νὰ κρατῇ περόνιον, ἔχει ἐπίσης πέντε δακτύλους· ἀλλ' ὁ χονδρότερος ἐξ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ ἀντικρῦ τῶν ἄλλων· δι' αὐτὸ δὲν εἶνε ἀντίχειρ, καὶ δι' αὐτὸ ὁ ποὺς μας δὲν εἶνε χεῖρ. Ὁ πίθηκος ἔχει τέσσαρας ἀντίχειρας, διότι καὶ οἱ πόδες του εἶνε χεῖρες· ἠσύχασε ὅμως· δὲν εἶνε διὰ τοῦτο καὶ ἀνώτερός μας.

Βλέπεις λοιπὸν, ὅτι ἀναγκαῖον ἦτο, πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸ στόμα, νὰ ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον περὶ τῆς χειρὸς, ἥτις εἶνε προμηθευτὴς τοῦ στόματος.

Καὶ ὅμως φρονεῖς ἕως ἀκόμη — πολὺ τὸ φοβῆμαι, — ὅτι, ἂν σοῦ ἔλειπον ἑξαφνα αἱ χεῖρές σου, δὲν θ' ἀπέθνησκας δι' αὐτὸ τῆς πείνης. Ἀημονεῖς δὲ θεβαίως, ἂν τὸ φρονῆς, μικρὰν τινα λεπτομέρειαν, ἀξίαν ὅμως πολλῆς προσοχῆς, ὅτι δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τοῦ κόσμου ἕως εἰς τὸ ἄλλο, ἄπειροι χεῖρες ἐργάζονται διὰ νὰ σοῦ ἐτοιμάσουν τροφήν.

Καὶ χωρὶς νὰ ζητῶμεν ἄλλα παραδείγματα, γνωρίζεις πόσαι χεῖρες ἐκινήθησαν καὶ εἰργάσθησαν διὰ νὰ πίνῃς σὺ τὸ πρῶτὸν τὸν καφέν σου; Ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ μαύρου, ὅστις συνέλεξε τὸν καφέν, ἕως εἰς τὴν χεῖρα τῆς ὑπηρετρίας ἥτις τὸν ἄλεσε, ἄπειροι χεῖρες εἰργάσθησαν διὰ σέ. Ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ γεωργοῦ, ὅστις ἔσπειρε τὸν σίτον, καὶ τοῦ μυλωτροῦ ὅστις τὸν μετέβαλεν εἰς ἄλευρον, μέχρι τῆς χειρὸς τοῦ ἄρτοποιοῦ, ὅστις κατεσκεύασε τὸν μικρὸν ἐκείνον καὶ λευκὸν ἄρτον, πόσαι χεῖρες ἠσχολήθησαν διὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὸ βούτημά σου!

Καὶ ἡ χεῖρ τῆς γαλακτοπώλιδος, ἥτις ἀμέλγει τὸ γάλα; Καὶ ἡ χεῖρ τοῦ σακχαροποιοῦ, ὅστις

μεταβάλλει τὸ σακχαροκάλαμον εἰς τοὺς λευκοὺς ἐκείνους βάλους τῆς σακχάρως; Καὶ τόσαι ἄλλαι χεῖρες, τὰς ὁποίας θὰ ἐχρειαζόμεν ὥρας δλοκληροῦς διὰ ν' ἀπαριθμήσω; Καὶ τέλος πάντων ἡ χεῖρ ἐκείνη, ἥτις συναθροίζει διὰ σέ τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας ὄλων τῶν ἄλλων, ἡ προσφιλες χεῖρ τῆς μητρὸς σου, ἡ πάντοτε ἀγρυπνος καὶ δραστήριος, ἥτις πολλάκις ἀντικαθιστᾷ τὴν ἰδικήν σου, ὅταν ἦνε αὐτὴ ἀδέξιος ἢ ἀκνηρά;

Ὅλαι αὐταὶ αἱ χεῖρες ἐργάζονται διὰ σέ, καὶ ἐννοεῖς θεβαίως τώρα, ὅτι ἐν ἀνάγκῃ, χωρὶς νὰ πάθῃ ὁ στόμαχός σου τίποτε, δύνασαι νὰ στερηθῇς τὰς δύο μικρὰς σου χεῖρας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤξεύρουσ ἀκόμη τίποτε νὰ κάμουν, μολονότι ἔχουν ἀντίχειρας. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δύσκολον, ἀφοῦ ὀλόκληρον στρατεύμα χειρῶν ἐργάζεται διὰ νὰ προμηθεύῃ τροφήν εἰς τὸ μικρὸν σου στόμα.

Ἄλλὰ κόψε ἑξαφνα τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας τῆς γαλῆς σου, ἢ ὑπόθεσε διὰ μίαν στιγμήν ὅτι δὲν τοὺς ἔχει πλέον, καὶ μέτρησε πόσους ποντικούς θὰ συλλάβῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Κανένα, ἐννοεῖται· θὰ φάγῃ μὲν καὶ αὐτὴ τὴν τροφήν της, καὶ δὲν θ' ἀποθάνῃ τῆς πείνης· ἀλλὰ τὴν τροφήν της αὐτὴν τὴν ἔκαμαν ἄλλοι, ὅπως ἄλλοι ἐτοίμασαν τὸν καφέν σου.

Βλέπεις λοιπὸν, ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως ἔχεις ἀνάγκην χειρῶν διὰ νὰ φάγῃς. Συλλαμβάνεις εὐμορφα εὐμορφα, μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο λευκὸν τεμάχιον ἄρτου, τὸ βουτᾶς εἰς τὸν καφέν σου, ἀνοίγεις τὸ στόμα σου, καὶ . . . κατευθύνει! Μίαν στιγμήν ὅμως, παρακαλῶ. Ἄς σταθῶμεν ὀλίγον.

Τὸ στόμα εἶνε ἡ θύρα τῆς εἰσόδου. Ἄλλὰ πᾶσα θύρα καθὼς πρέπει ἔχει θυρωρόν. Καθῆκον δὲ τοῦ θυρωροῦ, ὅστις γνωρίζει τὸ ἔργον του, εἶνε νὰ ἐρωτᾷ τοὺς προσερχομένους ποῖοι εἶνε, τί θέλουσι, καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ τὴν εἰσόδον, ὅταν τὸ ἐξωτερικὸν των δὲν τοῦ ἀρέσει. Μᾶς χρειάζεται λοιπὸν καὶ εἰς τὸ στόμα θυρωρός, καὶ τὸν θυρωρόν αὐτὸν τὸν ἔχομεν, δόξα τῷ Θεῷ. Τὸν γνωρίζεις;

Οὐδὲ κἀν τὸν συλλογίζεσαι, εἶμαι θεβαίως. Πρὸς τιμωρίαν σου, δὲν σοῦ τὸν λέγω σήμερον, καὶ σὲ ἀφίνω νὰ σκεφθῇς μέχρι τῆς προσεχούσας ἐπιστολῆς.

Ἔπεται συνέχεια.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν ὄλοι οἱ πρίγκηπες τῆς βασιλικῆς αἰκογενείας τῆς Πρωσσίας μανθάνουσι μίαν τινὰ τέχνην. Ὁ πρίγκηψ Φρεδερίκος Γουλιέλμος, ὁ δοξασθεὶς ἐν τῷ τελευταίῳ γαλλογερμανικῷ πολέμῳ, ἐδιδάχθη τὴν τέχνην τοῦ στοιχειοθέτου εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ἄνελ.